

faa gøre de andre Ulejlighed, naar de skulle benytte denne Spyttbakke. Men man hører ikke noget til, om de ærede Forslagsstillere mene, at det skal være en Pligt for en Mand at benytte Spyttbakken. Det kan jo ikke nytte, den er til Stede, hvis der ikke er sat nogen Straf for ikke at benytte den; saa er det kun et Apparat til at falde og snuble over og gør ingen Nytte. Nej, det er en hel anden Række Spørgsmaal, jeg vil tillade mig at henlede Opmærksomheden paa, netop af Interesse for denne Sag, og fordi jeg ønsker, at de ærede Forslagsstillere i saa vid Udstrækning som muligt maa kunne faa det bedst mulige ud af deres Forslag. Hvorfor udelade de f. Eks. i Forbindelse med disse andre Forhold, de drage frem, Sporvogne og Omnibusser. Jeg regner ikke den Omnibus, der gaar fra Kongens Nytorv til Frederiksberg, jeg tænker paa dem, der passer Landevejen Dag ud og Dag ind, 3—4 Mil ud og 3—4 Mil hjem. De ere vist ikke Genstand for den mest propre Behandling. Her i Nordsjælland gaar f. Eks. en Omnibus fra Klampenborg til Kungälv Dag ud og Dag ind. Om Efteraaret lægge de Halm i den for Barmens Skyld; men Halmen skiftes vist ikke meget ofte. Jeg tror, at netop et saadant Sted vilde der kunne være Fare for, at Baccillerne ret kunde faa Lejlighed til at udvikle sig. De samme Omnibusser have vi paa Fyn og i Sjælland. Vi kende dem alle sammen saa godt, saa det forundrer mig, at de ærede Forslagsstillere have glemt dem. Ligeledes tror jeg, der er et andet Forhold, der maa drages frem, naar man endelig skal til at lovgive og tage Sigte paa saadanne enkelte Forhold. Det er Maaden, hvorpaa f. Eks. Fattiglemmer arbejde i Fællig, Maaden, hvorpaa Arbejdet ledes i Arbejdsanstalterne, ikke at tale om Skoler o. s. v. Jeg maa bede den ærede Ordfører for Forslagsstillerne endelig ikke tro, at jeg vil være personlig, fordi han er Læge, naar jeg henleder Opmærksomheden paa Lægernes Konsultationsværelse, hvor de syge jo samles for at vente paa Lægen. Jeg vil bruge et meget blidt, et meget mildt Udtryk om Lægernes Konsultationsværelse ved at sige, at det er nogle meget smaa, bestedne Rum, der opfyldes af alle de mere eller mindre syge, der komme for at søge Raad og Vejledning. Det skal desuden bemærkes, at Lægerne i Reglen sætte deres Konsultation paa en enkelt Time af Dagen, f. Eks. fra Kl. 12—1, saa at en Del Patienter ikke faa dem i Tale for lige i Slutningen af Konsultationstiden. Der er derfor rigtig udmærket Lejlighed til at faa den mulig tilstedeværende Smitte befordret videre. Da tre af Forslagsstillerne

ere Landbrugere, har det forbausset mig endnu mere, at der i Lovforslaget intet Hensyn er taget til den Maade, hvorpaa der i Landbruget arbejdes med Røgtene, der lide af Tuberkulose. (En Stemme: Og Malkepijer). Ja, ogsaa det! Vi vide alle, at der i utallige Tilfælde til Pasning af Kreaturer benyttes ældre eller svagelige Folk, og at disse ikke tage Hensyn til, hvor de spytte, eller hvor Baccillerne flyve hen, kunne vi let være enige om. Overhovedet finder jeg det noget uvovet af Forslagsstillerne fuldstændig vilkaarlig at trække enkelte Punkter frem, thi derved miste de en hel Del af Sympatien for den gode Tanke, de ønske overført i Praksis. I § 9 tales der om, at man skal have Kirker, Teatre og Koncertlofaler vadsfede. Jeg skal i denne Sammenhæng kun nævne et eneste Eksempel, Sankt Knuds Kirke i Odense, af hvis Inspektion jeg har den Ære at være Medlem, benyttes ikke een Gang om Dagen i Aarets 365 Dage, nej, den benyttes hver Dag meget ofte 6—7 Gange, til Begravelser, Bryllupper, og Barnedaab. Hvis der nu endelig skulde foretages en saadan Renselsesfest, kunde den jo foretages om Natten, men hvilke Udgifter vilde der ikke være forbundet dermed. Det er ogsaa ret ejendommeligt, at man vil have Spyttbakker i Færnbankensuperne, men ikke beordrer saadanne i Forsamlingsstale, hvor Folk møde i stort Tal, i Koncertsale og andre Forsamlingsstale i det hele. (M. Jensen: Saa har De ikke læst § 7!) Jeg kan den udenad. (M. Jensen: Saa har De ikke forstaaet den!) I § 7 er der Tale om Værksteder, Fabrikker, Kontorer, og hvilke som helst andre luftede Rum, saa jeg tror ikke, det ærede Medlem har nogen Anledning til at afbryde mig og sige, at jeg ikke har forstaaet denne Paragraf. — Det vilde selvfølgelig være forbundet med saadanne Udgifter, at det vilde være fuldstændig unaturligt. Den ærede Ordfører udtalte sig noget om, at Baccillen var fundet. Jeg kunde ikke ret høre det; men jeg syntes, at han udtalte, at man havde fundet Maaden, hvorpaa den kunde dræbes. Men der står rigtignok Videnskab mod Videnskab, idet Autoriteter netop paa dette Omraade have erklæret, at man ved, at Baccillen er til Stede, men Maaden, hvorpaa den skal dræbes, har man endnu ikke fundet. Man kan ved Renlighed og andre Foranstaltninger maaflke bevirke, at Udbredelsen ikke bliver altfor stærk; men dræbe Baccillen kan Videnskaben ikke. Overhovedet have disse Autoriteter udtalt over for mig, at denne Sag er i sin Borden, og det er derfor vistnok nødvendigt, at man tager lidt